

BARTOLOMĚJ

FARNÍ
ČASOPIS

DOPORUČENÁ
CENA: 10 Kč

5/2018

Seznam rubrik:

Úvodní zdravice	2
Bylo, nebylo	2
Hozená rukavice	7
Modlitba měsíce	8
Slovo kněze	8
Ptali jsme se	10
Kulturní okénko	11

Úvodní zdravice

Vážení čtenáři,

jedna moje středoškolská učitelka kdysi celkem trefně vystihla, že mám sklony pořád něco glosovat.* Snad proto jsem se stal editorem, abych mohl i do cizích článků všude psát hvězdičky a na konec dodat nějaký bonmot. Ale ve skutečnosti se snažím se tomu vyhýbat, i když jsem např. v tomto čísle odolával pokušení všude dopisovat větičky typu: Skauti jedou! Naši kněží válí! nebo: Graubner Rocks!

Ovšem doba si žádá i vážnější tvář. Přestože zprávu z převezení ostatků kardinála Berana (který byl perzekuován za nacistického i komunistického režimu) budeme mít až příští měsíc, nemohu přejít mlčením, že náš prezident byl v onen den na sjezdu komunistů! Nemluvím tady oficiálně jménem rady časopisu ani žádného jiného společenství, tedy co říkám, ať padá jen a jen na mou hlavu, mluvím tady pouze za své nejlepší vědomí a svědomí, že prezident Miloš Zeman je nebezpečná bestie, která se v 89. jen lživě přidala na vítěznou stranu, a teď odhaluje svou bolševickou mocichtivou tvář i těm, kteří zaspali a skočili mu na staré manipulace. Doufám, že ti, kteří ho volili a kteří toto čtou, se teď dostatečně stydí.

Jeho voličům přeji Boží milost, všem ostatním pevné nervy, aby to vydrželi. A všem požehnaný květen a přímluvu Kněžny máje.

D. V. Spudil | - U U |

*pozn. aut.: Řekla ve skutečnosti něco úplně jiného, bylo to něco o koni a dvou knižních postavách, které na něm jezdily, ale hodilo se mi začít odstavec těmito slovy a koneckonců jsem si vytvořil další příležitost pro poznámku pod čarou.

Bylo, nebylo

Velikonoční pašije v kostele sv. Víta na Zálabí se skauty.

Jsem rád, že typické modré lodičky na hlavách skautů již pravidelně prozrazují přítomnost našich kluků na shromážděních křesťanů u příležitosti

významných svátků. Výchova k hodnotám, které formovaly po tisíciletí naši současnost, patří již k zaběhlé činnosti oddílu.

Měl jsem trošku obavy z toho, jak dopadne čtení Pašijí na letošní Květné neděli a nakonec jsem byl zaskočen s jakou vážností a energií předávali kluci evangelium na nedělní mši. Vždyť se většinou jedná o „bezvěrce“, kteří se s touto situací potkávají prvně v životě, a Velikonoce byly pro ně pouze příjemné prázdniny a pondělní koleda.

V očích některých účastníků slavnostní bohoslužby bylo možné zahlédnout slzy dojetí a mnozí přišli za mimořádný duchovní prožitek skautům po mši poděkovat.

Děkujeme P. Georgovi za důvěru, kterou skautům dal a čas věnovaný přípravě textů.

Jan Hora, vůdce 84. oddílu skautů Kolín

Stabat Mater dolorosa, Gioacchino Rossini

Nebyl jsem plně rozhodnut a nevím, co mě nakonec vedlo k tomu, abych tenkrát 1. dubna, na Neděli vzkříšení, šel na koncert kolínského sboru Cantores Cantant, kde jsem před lety také zpíval. Ale od prvních mocných akordů, které otevíraly velkolepé Rossiniho dílo, jsem věděl, že jsem nemusel váhat a že to bude dobrý koncert.

Gioacchino Rossini napsal nádherné vánoční oratorium. Hudba se třpytí a jása nad příchodem Spasitele na tento svět, andělský chór se raduje, nebesa jsou otevřena a plna slávy. Ovšem když poslal své dílo vydavateli, aby je vytiskl, špatně placený úředník tehdejší italské pošty cestou ztratil text a vydavatel, poháněn termínem, doplnil text tím jediným, co měl zrovna na skladě. Tím byla mnohokrát zhudebněná tragická, lyricko-epická báseň a modlitba Stabat Mater, která se k hudbě vánočního oratoria vůbec nehodí, ale vydavatel tomu nerozuměl a termín vydání hořel.

Jen doufám, že čtenář neuvěřil té novinářské kachně, kterou jsem mu právě o Rossiniho Stabat Mater nalhal. Ale to byly přesně ty myšlenky, které mi běžely hlavou, když jsem poslouchal, jak sólový basista bravurně zvládá rozvernou, takřka hravou árii o tom, že Kristus vydechl naposledy. Ano, příznávám, bylo to poprvé, co jsem Rossiniho Stabat Mater slyšel, a to si říkám hudebník! Kdybych ji znal lépe, snad bych byl schopen spíše se soustředit na provedení našeho kolínského sboru Cantores Cantant.

Ale ani tak mi neuniklo to – dle mého názoru – nejpodstatnější: Jakub Hrubý, nový dirigent, jenž sbor převzal po předčasně zesnulém Petru Hlavatém, znovu sestavil sbor z našich sousedů, obyčejných kolínských lidí, kteří si sem tam chtějí *prostě zazpívat*, a dovedl ho k tak výbornému výkonu, že bych tomu ani nevěřil jako možnému.

Odhlédněme od toho, že měli několik výpomocí, tak to bylo a bude vždy. Cantores Cantant je na vrcholu, je lepší než kdy dříve, až se snad i Kristus na kříži nemusí na Rossiniho zlobit, že ho pohřbil tak vesele. A nebo: Možná se přeci jen ta hudba k Velikonocům hodí. Jen se spletla o dva dny, jen to měl být text o vzkříšení, o vítězství nad smrtí a vykoupení z hříchů, a to bych potom mohl Rossiniho chválit stejně, jako Cantores Cantant. Protože hudba je to skutečně nádherná.

D. V. Spudil /- U U/

Jak jsem pochodovala pro život

V sobotu 7. dubna 2018 jsme já a moje rodina jeli do Prahy na Národní pochod pro život. Celá akce měla podpořit, aby se rodil nový život, když jinak je u nás normální ho na žádost ukončit.

Ale teď k samotnému dni. Vše začalo v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě. V 10:30 začala mše, sloužil ji pan kardinál, tím zároveň začal i celý program.

V katedrále bylo tolik lidí, že jsme si ani nesedli do lavice. Když jsme tam ale přišli, skoro zázrakem první, na koho jsme natrefili, byli Šárovcovi z Předhradí.

Po mši následoval oběd, který se uskutečnil ve 12.00 na Klárově. V celém parku si posedalo mnoho lidí a jedlo, připadalo mi to jako jedno obrovské lidské mraveniště, kde se přebíhalo z jedné části parku do druhé, ve které bylo pod stany občerstvení.

Hned poté, co jsme tam přibyli, jsme narazili na transparenty s různými hláškami. Můj bráška Tobík si vybral tabulku s nápisem „Ségra je hustá“ a já si vybrala „Mít bráchu je cool“. Tobík navíc přemluvil tatku, aby vzal českou vlajku, která byla na tak dlouhém stojanu, že jsem si někdy skoro myslela, že dosáhne k elektrickým trolejím pro tramvaje.

Po obědě následoval samotný průvod, před tím jsme se pečlivě seřadili, vepředu před námi šli dudáci s Bohemian Pipe Band. Před tím jsme Šárovcovi viděli naposledy v tento den. V průvodu jsme potkali jednoho kněze z Olomouce. Hezky se s námi bavil, říkal, že přivezl pana arcibiskupa

Graubnera na pochod. Chvilku jsme si s ním dokonce povídali o tom, co děláme a odkud jsme.

Velmi mile mne překvapilo, kolik šlo v průvodu kněží nebo řeholníků a hlavně kolik biskupů a arcibiskupů, myslím, že těch bylo skoro deset, muselo jim být horko, protože bylo teplo, my byli jen v tričku a oni pochodovali v církevním oblečení.

V cestě nám bránilo hodně lidí, kteří proti nám demonstrovali, ale to se nedalo nic dělat. Připadalo mi, že skoro ani nejsou normální, křičeli pořád to stejné a byly to blbosti, slyšela jsem jednu paní z průvodu, jak se za ně modlila, to mi přišlo křesťanské. Přestože nám několikrát demonstranti přehradili cestu, policie je pokaždé vytlačila stranou a my mohli pokračovat dále.

Konec pochodu byl na Václavském náměstí, přímo pod sochou svatého Václava. Tam se s námi rozloučili biskupové, paní organizátorka pochodu s pozdravem „zase za rok“, z politiků mluvil Saša Vondra; když mluvil o Putinovi, několik lidí s ním nesouhlasilo. Nakonec zazpíval píseň Svatý Václave nám známý zpěvák Jakub Hrubý, co měl koncert i v Kolíně i před tím ve Velimi, ostatní se přidali. Tento den jsem si moc užila a příští rok bych chtěla jít znovu.

Eliška Těmínová

Studentský Velehrad

Studentský Velehrad je setkání vysokoškolských studentů organizované dobrovolníky z VKH (Vysokoškolské katolické hnutí) různých univerzitních měst. Akce se koná jednou za dva roky v dubnu a já měla tu čest, jet na setkání už potřetí.

Letošním tématem bylo „Je to na tobě“ a odkazovalo na naši zodpovědnost k vlastnímu životu, ke světu a k církvi, zároveň však vyjadřovalo svěřování našeho života Bohu. Na programu byly přednášky, workshopy, sporty, diskuzní skupinky, modlitby a mše svaté, večerní cimbálovka a koncerty, prohlídky baziliky a výlety do nádherné okolní přírody. K dispozici nám byli také kněží a duchovní osoby pro různé rozhovory a zpovědi. Myslím, že se akce velmi podařila a pokryla vše, co mladý člověk potřebuje, aby mohl růst a také aby si chvilku odpočinul od hektického města, ve kterém studuje.

Zuzana Klobasová

Hozená rukavice

Kalendář událostí v květnu 2018

12. květen 2018 – Farní den v Starém Kolíně. Začátek v 10:00 v kostele sv. Ondřeje.

19. květen 2018 – Biskupské svěcení Mons. Zdeňka Wasserbauera v katedrále sv. Víta v Praze. Začátek v 10:00.

Sobota 26. května 2018 – První svaté přijímání romských dětí v kostele sv. Víta v Kolíně na Zálabí. Mše svatá začíná v 13:00.

Májové pobožnosti v Bořeticích a Bohouňovicích. Začátek vždy v 18:30.

- V sobotu **12. a 26. května** v Bořeticích u kaple sv. Jana Nepomuckého.
- V sobotu **5. a 19. května** v Bohouňovicích u kaple Panny Marie.

27. květen v 19:00 je schůze redakce na kolínské faře.

Další program:

3. června 2018 – První svaté přijímání dětí a slavení Božího Těla. Mše svatá začíná **10:00 v kostele sv. Bartoloměje.**

14. červen 2018 – Reynek – slova a obrazy z Petrkova, pásmo slova, obrazu a hudby v podání Lucie Trmíkové, Jana Nebeského a kol. Začátek v **19:00 v Komunitním centru na faře.**

16. červen 2018 – Pouť seniorů, nemocných a těch, co pečují o nemocné **na Svatou Horu.** Odjezd v 7:00 od kostela Nejsv. Trojice.

Prosíme všechny, kteří mají informaci o konání nějaké akce, na níž se může podílet naše farnost, aby kontaktovali kteréhokoli pravidelného přispěvatele farního časopisu Bartoloměj, kteréhokoli našeho kněze, nebo přímo redakční e-mail farninoviny.kolin@gmail.com.

Modlitba měsíce

Není těžké dnes nalézt v různých brožurách a na různých internetových stránkách úmysl Svatého otce pro Apoštolát modlitby, ale je vhodné jej čas od času připomenout:

Úmysl Apoštolátu modlitby na měsíc květen: Za poslání laiků. Aby laici mohli své jedinečné poslání naplňovat skrze tvořivou odpověď vůči výzvám, kterým svět dnes čelí.

převzato z www.jesuit.cz

Slovo kněze

Duch Svatý

Když jsem se ptal dětí na náboženství, jak si představují Soslání Ducha Svatého – jeden z kluků řekl, že tam bylo tornádo a všem se od ohně zapálili hlavy. 😊

Je pravda, že byl slyšet veliký hukot z nebe, jako když se přičene silný vítr. Také proto se kolem domu shromáždilo mnoho lidí. Byli zvědaví, co se děje.

V místnosti se ukázal oheň, jakoby jazyky, a usadil se nad hlavou každého z nich. Ale nejen jejich hlavy „hořely“, také jejich srdce bylo naplněno ohněm Ducha Svatého.

A apoštolové začali mluvit cizími jazyky.

Bylo to, jako by opravdu v církvi řádilo tornádo. Jako by udeřil blesk. Tehdy byla církev vlastně malou skupinou obyčejných lidí, kteří potkali neobyčejného mistra – Ježíše Krista. Nicméně, nic nenasvědčovalo tomu, že by se mělo stát něco výjimečného.

A stalo se. A oni proměnili svět. Rybáři. Obyčejní lidé.

Je jeden krásný příběh o velice důstojném knězi, kterého požádali, aby navštívil v domově důchodců jednu paní. Paní byla připoutaná na invalidní vozík. Když už byl kněz na odchodu, paní ho požádala, aby se za ni pomodlil. On ji chytil za ruku a nějak docela formálně se modlil za to, aby Pán Bůh posílil tuto paní, aby jí byl oporou, aby jí dal sílu a zdraví.

Když skončil modlitbu, její tvář se rozzářila. Tiše zašeptala: „Otče, pomůžete mi vstát na nohy?“

Nevěděl, co má dělat, proto jí pomohl, aby se postavila. Nejdřív udělala několik nespělých kroků. Potom začala skákat a nakonec tancovat, od radosti křičela a plakala, že je uzdravena až se shromáždilo kolem ní celý personál domova důchodců.

Když se paní konečně utišila, kněz se rychle rozloučil a utíkal ke svému autu. Zavřel za sebou dveře, chytil se volantu a modlil se: „Pane Bože, už mi to nikdy více nedělej!“ Dá se říct, že tohoto kněze netrefil blesk Ducha Svatého ☺

Když do života zasáhne blesk Božího Ducha, může se stát cokoliv. Moc, vize a přítomnost.

Moc

Petr měl promluvu a jeho slovo mělo moc. Obrátilo se 3 tisíce lidí.

Jeden muž chtěl pomoci své manželce v její práci u plotny a rozhodl se, že podle receptu upeče chléb. Spolu s máslem smíchal nejdřív droždí a dal ho tam mnohonásobně více, než bylo v receptu. Přece, když je dobré trochu droždí, když ho bude více, bude to ještě lepší. Manželka po chvíli na něj volá z obýváku: „Už jsi vložil těsto do trouby?“

„Těžko se mi vejde do kuchyně, natož by se vešlo do trouby. Za chvíli bude v celém baráku,“ odpověděl zoufale. Není nic horšího než pocit úplné bezmocnosti. „Nemůžeme nic dělat.“ Často však můžeme mnohem víc, než si myslíme. Když je Bůh s námi, můžeme na otevřené moře...

Není to síla pozitivního myšlení. Jde o přesvědčení, že se naplní příslib: „Duch Svatý vás naplní a budete naplnění mocí ...“

Vize

Všechno velké začíná vizí. Na začátku nemusí být veliké prostředky, ani moc lidí přesvědčených o vizi.

Kmen domorodců se živil lovením, ale po nějaké době se obživa skončila. Už nebylo v jejich údolí dost zvířat, také příroda byla docela zničena vlivem lidí. Rozhodli se poslat průzkumníky, kteří překonali vysoké vrchy, aby zjistili, zdali je na druhé straně údolí místo, kde by byli lepší podmínky pro život.

Stalo se. Po dlouhém a namáhavém výstupu se mladíci z toho kmene dostali na druhou stranu hor a zjistili, že údolí za horou je plné zvířat a stromů a všeho, co potřebují k životu. Kmen se přestěhoval a žilo se jim dobře.

Jenže po letech se znovu stalo, že už nebylo co lovit, nebylo co jíst. Starší kmene se rozhodovali, zdali mají poslat mladé průzkumníky za další horu, aby zjistili, zdali tam nebudou lepší podmínky k životu. Rada starších však rozhodla, že ne, bylo by to moc nebezpečné. Paradoxně, ti starší, kteří dneska rozhodovali, byli kdysi těmi odvážnými mladými muži z jejich kmene, kteří riskovali životy, aby zajistili lepší podmínky pro život svého kmene. Ztratili odvahu. A kdysi byli plní energie a síly.

Podobně může být i se společenstvím církve. Kdysi bylo společenství plné ohně a vize. Jiní, mladí, se chtějí pokoušet o nové věci, ale nejde to...

Přítomnost

Ježíš vstoupil na nebesa. Co bude s jeho učedníky? On byl cestou, pravdou a životem. Co bude se stádem bez pastýře? Neměli se toho bát, řekl jim Ježíš. „Já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky...“ (Jn 14,16)

Duch Svatý je Kristovou přítomností v srdcích jeho následovníků.

My, kteří věříme v Krista, nejsme sami. Bůh je s námi. Nejsme bez pomoci, bezmocní a bez cíle. Máme v srdci oheň.

Charakteristikou živé církve, která je naplněna Duchem Svatým je, že má vnitřní moc, vizi a cítí přítomnost Boží. K tomu patří také vědomí Kristovy lásky, protože ona je základem všeho, oč se v církvi snažíme.

Na začátku církve bylo tornádo, zapálil ji blesk z nebe. Modleme se, abychom i my byli naplnění mocí, vizí a ujištěním, že Bůh je s námi. Amen.

Ján Halama SVD, farář

Ptali jsme se

Rozhovor s Víťou Marčíkem k představení Mysterium světla

Přijíždíte z velké dálky. Je Kolín výjimkou, nebo navštívíte každé trochu větší město v ČR?

Navštívíme každé město nebo vesnici, kde nás pozvou. Nevybíráme si. Tedy pokud je čas a jde to.

Hodně jste mluvil o svém dědovi (byl to váš děda, nebo jen smyšlená postava?). Jakou roli hrála vaše rodina v hledání Boha?

Byl to můj děda. Moje rodina hrála v hledání Boha tu zásadní roli... Hlavní roli. Můj táta totiž miloval moji mámu, a to až do smrti!

Nevěřil, že Bůh existuje. Ale myslím, že o tom málo přemýšlel. Nechtěl ani připustit, že by byl.

Přitom miloval hory a vůbec přírodu a toužil po sociální spravedlnosti...

Záludná otázka: Proč tvoříte? Zkuste odpovědět jedinou větou.

Opravdu nevím. Prostě musím.

Další záludná otázka: Kdo jste?

Věřím, že člověk, který není jen tělem.

Teď například nepíší moje prsty, ale pomocí mého mozku – ne příliš vzdělaného a chybujícího, se snaží vypovědět to, co je ve mě.

To ve mě je důležitější než tělo. Tělo je důležité a úžasné, díky Bohu za něj.

Ale to ve mně je, věřím, věčné.

*Chápu dobře, že když říkáte, že první bylo světlo a ne slovo, bylo nositelem Slova světlo a ne zvuk?**

Nejsem vědec, filosof ani teolog.

Jsem komediant, vypravěč a trochu herec, ale rád přemýšlím, jakým způsobem bych měl mluvit o Bohu, který je neviditelný.

Tedy je viditelný ve svém synu Ježíši Betlémském, Nazaretském a Ukřižovaném.

Je viditelný v nás. Jen se dívejme kolem sebe. Je ve všem, co je kolem nás i nad námi... I pod zemí... Nemusíme se bát, je i ve smrti.

Prostě Ho nemůžeme nepotkat, když Ho hledáme.

otázky sepsal - U U, otázky doručil Tomáš Těmín, otázky zodpověděl Vítá Marčík st.

*pozn. red.: Jde o reakci na konkrétní část *Mysteria světla*, v níž V. M. říká, že první bylo světlo a ne slovo.

a málokterá z nich v sobě nese nějakou hlubší hodnotu nebo pravdu. Co s tím? Mohu hořkovat s rukama v klíně, mohu před tím zavřít oči, mohu se pokusit utíkat mimo civilizovaný svět, ale to moc nepomůže. Pokud chci s něčím účinně bojovat, je dobré svého soupeře dobře znát. V tom může pomoci třeba přednáška **Proměna etiky v éře digitálních médií**, kterou měl Václav Moravec* u Pražského Jezulátka. Ke shlédnutí je spolu s dalšími zde: <https://www.pragjesu.cz/clovek-v-dialogu/>.

Všechny přednášky v tomto cyklu jsou velmi zajímavé a přínosné, ale tuto jsem chtěl vypíchnout právě pro její obrovskou aktuálnost. Telefony, sociální sítě, zpravodajství, internet, na tom všem jsme čím dál víc závislí a každá další generace se v tomto balastu více a více utápí a moc si nevíme rady, co s tím.

Často si připadám jako tonoucí v moři informací, které nepotřebuji, a nic mi nepřináší. V jednu chvíli se na plátně před oltářem objevuje tvář Steva Jobse a to mi připadá velmi symbolické. Většina lidí dnes upírá zrak k zcela jiným hodnotám. Až má člověk sklony si zoufat.

A právě optimistický přístup Václava Moravce, prostý hořkosti či zoufalství navzdory mnohaletým zkušenostem s politiky a zpravodajci, mi pomohl se podívat na tyto problémy s větším nadhledem.

Tomáš Hladík

*pozn. red.: Je zajímavé to zjištění, kdy jsem si (jako češtinář) všiml, kdy Václav Moravec (nesprávně) užívá „univerzální“ spojovací výraz „kdy“, kdy to u něj znamená od příslovcí, přes zájmena, až po všechny spojky. Kdy jinak je to zajímavá přednáška, kdy zřejmě i ostatní tamní přednášky stojí za zhlédnutí.

Titulní strana: Středověký notový zápis duchovní písně

Redakční rada: Dominik Spudil (editor), Tomáš Hladík (grafik), P. Ján Halama, Lucie Růžková (Charita), Tomáš Těmín (Velim), Josef Sixta (Veltruby)

e-mail: farninoviny.kolin@gmail.com

Farnost: www.farnostkolin.cz www.farnostkolin.rajce.idnes.cz
facebook.com/farnostkolin

P. Ján Halama tel.: 604 294 247 e-mail: farnost-kolin@volny.cz